

ת"פ 16779/12/15 - פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נגד זמי קרדו, טובה קליל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 16779-12-15 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרדו ואח'

לפני
המאשימה
כבוד השופטת דנה אמיר
פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית

נגד

הנאשם
1. זמי קרדו 2. טובה קליל (דינה נגזר ביום
4.1.17)

גזר דין לנאשם 1

1. הנאשם 1 (להלן: "**הנאשם**") הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון בעבירה של קבלת דבר במרמה על פי סעיף 415 ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), ב-7 עבירות של השמטת הכנסה מתוך דוח במזיד ובכוונה להתחמק ממס על פי סעיף 220(1) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: "**הפקודה**"), ובשתי עבירות של מסירת תרשומת כוזבת בדו"ח במזיד ובכוונה להתחמק ממס על פי סעיף 220(2) לפקודה.

2. על פי כתב האישום המתוקן כלל ביטוח היא חברת ביטוח הנשלטת על ידי חברת כלל החזקות (להלן: בהתאמה: "**כלל ביטוח וכלל החזקות**"). בטח בע"מ היא חברה נוספת המשתייכת לחברת כלל החזקות.

3. כלל יהלומים (להלן: "**כלל יהלומים**") היא סוכנות ביטוח המתמחה בענף היהלומים אשר עסקה בשנים 2002-2011 (להלן: "**התקופה הרלבנטית**") בשיווק פוליסות ביטוח של חברת כלל ביטוח. בתקופה הרלבנטית החזיקה חברת בטח 59% ממניותיה הרגילות של כלל יהלומים, הנאשם החזיק ב- 26% מהמניות והנאשמת 2 ב- 15% מהן. הנאשם שימש בתקופה הרלבנטית כמנכ"ל כלל יהלומים וכחבר בדירקטוריון החברה לצד שני דירקטורים נוספים מטעם כלל החזקות. הנאשמת 2 (להלן: "**הנאשמת**") אשר דינה נגזר ביום 4.1.17, שימשה כנושאת משרה בכלל יהלומים. שני הנאשמים קיבלו שכר חודשי מכלל יהלומים.

בין הנאשמים לבין חברת בטח וכלל ביטוח התקיימו יחסי אמון הדוקים אשר באו לידי ביטוי במתן סמכויות לנאשמים הכוללות אחריות לכריתת הסכמי ביטוח משנה, סילוק תביעות, הסדרי ביטוח, חיתום וכל סמכויות הביטוח בתחום היהלומים.

הכנסותיה של כלל יהלומים נבעו משיווק פוליסות הביטוח של כלל ביטוח ומהתחשבות כספית במסגרת התקשרויות עם מבטחי משנה. ככל שנצבר רווח הוא חולק לבעלי המניות בהתאם לחלקם.

4. על פי כתב האישום, בתקופה הרלבנטית, מלבד ההכנסות המפורטות לעיל, קיבלו הנאשמים סכומים נוספים בהיקף גבוה מחברות ביטוח משנה שנקשרו בעסקאות ביטוח עם כלל ביטוח או כלל יהלומים (להלן: "**עמלות הרווח**"). הנאשמים פעלו באופן שיטתי ומתוכנן ובדרכי מרמה להסתיר מדירקטוריון כלל יהלומים, מבטח, מכלל ביטוח ומרשויות המס את העובדה שקיבלו עמלות גבוהות בגין פעילות כלל יהלומים.

5. על פי המפורט בכתב האישום התקשרה כלל ביטוח עם חברת ביטוח משנה גרמנית בשם Munich Re (להלן: "**מיונק**") לפיהם תשלם מיונק לכלל ביטוח עמלה בשיעור קבוע מהיקף הפרמיות המועברות אליה לשם עריכת ביטוח משנה. בהסכמי ביטוח המשנה לא הייתה כל התייחסות לעמלת רווח לה זכאית כלל ביטוח או כלל יהלומים.

בין השנים 2002-2010 הועברו לחשבון בנק פרטי של הנאשם בבנק Credit Suisse שבשווייץ עמלות רווח שנגזרו מהרווח שצמח למיונק מעסקיה עם כלל ביטוח בסכום כולל של 1,783,354 ₪. בנוסף, סך של \$36,886 (178,049 ₪) הועבר לחשבון הבנק על שם רעייתו בארה"ב. הנאשם המציא למיונק חשבוניות על שם חברות בדויות, אשר נבדו על ידו, עובר לקבלת העמלות.

בנוסף, בעזרת עובדת לשעבר במיונק, איתר הנאשם חברת ביטוח משנה נוספת להתקשר עמה ואשר גם ממנה יתקבלו עמלות רווח. בשנת 2002 חתמה כלל יהלומים על הסכם ביטוח משנה עם חברת ביטוח שווייצרית בשם WINTERTHUR Swiss Insurance Company (להלן: "**ווינטרתור**") אשר נרכשה בשנת 2008 על ידי חברת AXA Cororate Solution Assurance (להלן: "**אקסה**").

בהסכם ביטוח המשנה עם ווינטרתור ובהמשך אקסה נקבע כי כלל ביטוח ובהמשך כלל יהלומים תקבל עמלה בשיעור קבוע מהיקף הפרמיות המועברות לשם עריכת ביטוח משנה.

בהסכם נפרד בין ווינטרתור לבין הנאשם בשם כלל יהלומים מיום 1.2.2002 הוסכם כי ווינטרתור תשלם לכלל יהלומים עמלות נוספות שייגזרו מרווחים. הנאשמים דאגו כי נושא עמלת הרווח לא יקבל ביטוי בהסכם ביטוח המשנה.

עמלות הרווח שהתקבלו מווינטרתור ובהמשך מאקסה הועברו לחברת אריס, שגזרה עמלה ומשם הכסף הועבר לחשבונו הפרטי של הנאשם בשווייץ סך של 716,679 ₪ במועדים המפורטים בכתב האישום.

6. בתקופה הרלבנטית לכתב האישום העביר הנאשם כשליש מסכומי עמלות הרווח שהתקבלו ממיונק, ווינטרתור ואקסה לחשבונות בנק פרטיים בבעלות הנאשמת ובעלה בבנק Citybank ובבנק BNP Paribas בשווייץ. בהתאם לכך הועברו לנאשמת כספים בשנים 2003-2011 בסכום כולל של \$200,436 (869,096 ₪).

7. נוכח המפורט לעיל הואשמו הנאשמים בכך שהסתירו מכלל ביטוח, בטח בע"מ וכלל יהלומים את העובדה

שקיבלו עמלות רווח כמפורט לעיל, זאת בידעם שלו הייתה ידועה לחברי הדירקטוריון של כלל יהלומים או לחברת בטח או לכלל ביטוח התמונה האמיתית, היה עליהם לחלוק עם בטח את עמלות הרווח שהן מבחינת רווח של כלל יהלומים.

הנאשמים הואשמו כל אחד לחוד ובצוותא חדא כי רימו את כלל ביטוח, בטח וכלל יהלומים וקיבלו במרמה את חלקן בעמלות הרווח שהתקבלו.

8. עוד הואשמו הנאשמים בביצוע עבירות על פי פקודת מס הכנסה. בעניינו של הנאשם בכך שהשמיט מתוך הדוחות שהגיש למס הכנסה בשנים 2003-2007 ו-2009-2010 את כספי עמלות הרווח שקיבל מחברות ביטוח המשנה בשנים האמורות, כמפורט לעיל, שהן הכנסות שיש לכללן בדוחות. כן הואשם הנאשם בכך שהשמיט מהצהרות ההון שהגיש למס הכנסה בשנת 2006 ושנת 2009 את חשבון הבנק שבבעלותו בבנק Credit Suisse בשווייץ.

להשלמת התמונה אציין כי הנאשמת הואשמה בכך שבמזיד ובכוונה להתחמק ממס השמיטה את הכספים שקיבלה בגין חלקה בעמלות הרווח אשר פורטו לעיל מדוחות שהגישה למס הכנסה לשנים 2003-2007 ו-2009-2010.

הסדר הטיעון:

9. הצדדים הגיעו להסדר טיעון טרם תחילת שמיעת הראיות בתיק, במסגרת הליך גישור בפני כב' השופטת מרגולין יחידי.

בעניינה של הנאשמת, עתרו הצדדים להשתת עונש של 4 חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה לשיקול דעת בית המשפט וקנס כספי על סך 30,000 ₪. ההסדר בעניינה של הנאשמת אומץ בגזר הדין שניתן על ידי ביום 4.1.17 מהנימוקים שפורטו בו.

בעניינו של הנאשם הסכימו הצדדים כי המאשימה תעתור לכך שיושת על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר בפועל וכן עונש מאסר מותנה והנאשם יהיה חופשי בטיעוניו. עוד צוין כי אין באמור משום הסכמה של המאשימה לטווח ענישה.

10. עוד הובהר כי המאשימה איננה מתנגדת לקבלת תסקיר לעונש בעניינו של הנאשם אך המאשימה ציינה כי גיבשה את עמדתה העונשית על יסוד כל השיקולים לקולא שהובאו בפניה על ידי הסנגורים ועל יסוד ההנחה שיתקבל תסקיר חיובי בעניינו של הנאשם.

11. הוסכם בין הצדדים כי ניתן יהיה להביא ראיות לעונש ובלבד שלא יהיה בהן כדי לסתור את אחריותו של הנאשם לביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום או את העובדות המפורטות בו. עוד הוסכם שעבירת קבלת דבר במרמה המתוארת בכתב האישום מתפרשת על פני כל התקופה הרלבנטית (2002-2011) והנאשם התחייב שלא להעלות כל טענת התיישנות בהקשר זה.

בהסדר הטיעון הובהר כי ההסדר אינו מחייב את בית המשפט והצדדים אינם מתחייבים שלא לערער על גזר הדין. המאשימה אף איננה מתחייבת בעמדתה בערעור היה ויחרוג בית המשפט לחומרה מההסדר היה ויוגש ערעור על ידי הנאשם.

הראיות לעונש:

12. מטעם הנאשם העיד ד"ר אור יעקוב. על פי עדותו, מלבד עבודתו בבית החולים הוא משמש אף כרופא הישוב בו הוא מתגורר וכך גם הנאשם. ד"ר אור העיד אודות היכרותו החברית עם הנאשם ומשפחתו משך שנים ארוכות (כ- 30 שנה) בהן הוא אף משמש כרופאו של הנאשם ובני משפחתו והעיד על היכרותו "מלפני ולפנים" עם הנאשם בפן הגופני והנפשי.

ד"ר אור ציין את פעילותו של הנאשם להביא לבניית מחלקה חדשה בבית החולים תל השומר בכך שהכיר לו אדם מסויים ובעקבות כך התקבלה תרומה התחלתית של 2.5 מליון ₪. ד"ר אור ציין כי המדובר במעשה פילנטרופי מצד הנאשם והוסיף כי יום קודם לעדותו התברר לו שהנאשם הצליח לגייס תורם נוסף כדי לסיים לשפץ את המחלקה לטיפול נמרץ.

עוד הדגיש כי פעילותו זו של הנאשם הייתה בתקופה בה החלו האירועים מושא כתב האישום הגם שהנאשם לא הבהיר לו בזמן אמת מהן הבעיות איתן הוא מתמודד. ד"ר אור ציין כי הנאשם חלה ונוספו לו כמה בעיות בריאותיות משמעותיות בקצב הלב, מה שהוביל לצורך בקבלת נוגדי קרישה והוא אף התאשפז מספר פעמים וקיבל מכות חשמל. למרות זאת "לא שם עצמו הנאשם במרכז" כדבריו. לדבריו הנאשם אדם חיובי ומעולם שמו לא עלה בקונוטציה שאינה חיובית או נאמרה מילה רעה אודותיו.

13. עוד העידה מטעם הנאשם גב' סיגל שלימוף, עורכת דין המתמחה בתחום הביטוח ובכלל זאת ביטוחי יהלומים ומכאן היכרותה ארוכת השנים עם הנאשם. בנוסף הגב' שלימוף משמשת כנציגת חברת לויס בישראל.

על פי עדותה הנאשם הוא "אדם מיוחד ונדיר", שם דבר בתחומו, ואמין ביותר מבחינה מקצועית שנלחם בחירוף נפש עבור מבוטחים. עוד ציינה כי בשל המקצועיות והיושרה של הנאשם מונה הנאשם על ידי מבטחי המשנה גם כחתם מטעמים.

גב' שלימוף פירטה כי הנאשם פעל בכל פעם שפנתה אליו בבקשת עזרה מכל סוג שהוא הן בפעילות התנדבותית בה היא עוסקת והן בענייניה האישיים.

לדבריה בחמש עד שבע השנים האחרונות השתנו כללי המשחק בנוגע לעמלות רווח לחתמים שניתנו על ידי מבטחי משנה. לטענתה על פי תפיסה באותן שנים הייתה קיימת הצדקה מקצועית להפרשת עמלות רווח הבאות על חשבון מבטחי המשנה בלבד אך כיום הדבר כבר אינו מקובל.

גב' שלימוף אף ציינה כי הנאשם הוא אדם חזק אך איבד את הסוכנות שהייתה כל עולמו בפן המקצועי וכיום הוא שבר כלי מבחינה רפואית ואישית והביעה דאגה כנה למצבו הנפשי. עוד הוסיפה כי הנאשם צריך לפרנס את משפחתו ותומך בשניים מילדיו, אשתו איננה עובדת. לדבריה הנאשם מנסה בכל כוחו להישאר בענף ועוסק כיועץ והיא מסייעת לו ככל שניתן והבהירה כי על פי החוק, למפקחת על הביטוח ושוק ההון סמכות לשלול רישיון למי שהורשע בפלילים וכך היא אף נוהגת לעשות.

תסקיר שירות המבחן:

14. על פי התסקיר שהתקבל נושא תאריך 27.12.16 הנאשם שיתף בכנות במצבו והתרשמות שירות המבחן עמוד 4

היא מאדם אשר לאורך שנים גילה תפקוד תקין ויצב במסגרות החיים השונות. לצד זאת, מציין שירות המבחן, כי הנאשם גילה התנהלות מרמית מתמשכת ומתוכננת שבבסיסה רצון לשיפור מצבו הכלכלי, התרכזות בצרכיו האישיים מבלי יכולת לשקול השלכות מעשיו. בין גורמי הסיכון שנשקלו התייחס שירות המבחן לתפקודו והתנהלותו לאורך שנים, דפוסי אישיותו לצד חומרת העבירות שביצע משכן, ההקף והתכנון שבבסיסו, תוך שהוא מועל באמון שותפיו לעבודה, וכן לכך שעדיין עוסק בתחום הביטוח. עוד נשקלה העובדה שהמדובר במעורבות ראשונה ויחידה עם החוק לצד לקיחת האחריות על ידו. בסופו של יום מצא שירות המבחן כי קיימת הפחתה מרמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.

על פי התסקיר לא עולה צורך במעורבות טיפולית לנאשם. נוכח גילו ומעורבותו הראשונה והיחידה עם החוק להערכת שירות המבחן עונש מחמיר עלול להוביל לרגרסיה במצבו ולהחליש כוחותיו. משכן ממליץ שירות המבחן על ענישה בעלת גבולות ברורים במסגרת מאסר לריצוי בעבודות שירות, במידה וימצא מתאים, אשר תמשיך ותחדד את הפסול במעשיו ואף תהווה גבול חיצוני עבורו.

תמצית טיעוני ב"כ המאשימה:

15. ב"כ המאשימה עותר לאימוץ עמדת המאשימה לעונש מאסר בפועל בן 8 חודשים. במסגרת זו הפנה לערכים המוגנים אשר נפגעו במקרה דנן. באשר לערך השוויון בנשיאת נטל המס הפנה לכך שכלל הכספים שהתקבלו מחברות ביטוח המשנה בסך 2,677,900 ₪ התקבלו לחשבונותיו של הנאשם וחלק מהם, כשליש, הועבר על ידו לנאשמת, על המשמעות הנובעת מכך לחומרה והבהיר כי ההכנסה אשר הושמטה על ידי הנאשם עומדת על 1,808,000 ₪.

עוד הפנה לערכים המוגנים שנפגעו בדמות פגיעה בחופש הרצון של בעלי המניות בחברת כלל יהלומים ובזכויותיהם הקנייניות. באשר למדיניות הענישה, ב"כ המאשימה הגיש אסופת פסיקה וטען כי המדובר בענישה מגוונת נוהגת.

16. לעניין הנאשם, עמדת המאשימה היא כי לא ניתן להימנע מהשתת עונש מאסר מאחורי סורג ובריה הגם שלא ציין בעת טיעוניו מתחם ענישה הולם לטעמו.

ב"כ המאשימה טען לשוני בין עניינה של הנאשמת, לגביה הוסכם בהסדר הטיעון כי ייגזר עליה עונש של 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לבין עניינו של הנאשם. לטעמו, בעוד שבעניינה של הנאשמת ניתן היה לחרוג מהכלל המחייב ענישה מאחורי סורג ובריה נוכח מידת אשמה הבינונית ועובדה שלא עמדה בחזית מול חברות הביטוח והכספים לא התקבלו ישירות לחשבונה, לא כך בעניינו של הנאשם.

בהקשר זה הפנה למידת אשמו הגבוהה של הנאשם, לסכום ההכנסה הגבוה שהושמט על ידו, בסך של כ- 1,800,000 ₪, לכך שהנאשם יצר את הקשר מול חברות ביטוח המשנה, ביקש את עמלות הרווח, לכך שהכספים התקבלו בחשבונותיו ואת מעשיו ליוו תכום ומרמה. עוד הפנה לכך שהנאשם המציא לחברת מיונק חשבוניות בדויות.

בנוסף הדגיש כי הנאשם שימש כמנכ"ל החברה ובעלי המניות נתנו בו אמון מוגבר ומשכן בעניינו הפגיעה באמון על ידו קשה יותר וציין כי במעמד מקצועי גבוה כשל הנאשם, לצד הזכויות קיימות גם חובות.

עוד ציין את גילה המבוגר של הנאשמת ומצבה הבריאותי כנימוק להסדר הטיעון שנערך עמה.

17. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה רלבנטית במקרים בהם רמת האשם גבוהה כמפורט בטיעונו.

יחד עם זאת אישר כי נסיבות שונות דומות מתקיימות בעניינם של שני הנאשמים. לדבריו שני הנאשמים קיבלו אחריות על מעשיהם, הסירו את המחדלים מושא כתב האישום ואף הגיעו להבנות כספיות עם כלל ביטוח. עוד ציין כי הודאת הנאשמים חסכה זמן שיפוטי רב ואף את הצורך בהבאת עדים מחו"ל או במתן עדות באמצעות היועדות חזותית.

באשר לתסקיר לעונש שהתקבל בעניינו של הנאשם ציין כי הרף בן 8 החודשים עליו הסכימה המאשימה לקח בחשבון קבלת תסקיר חיובי ועוד הוסיף כי מעיון בתסקיר עולה כי הנאשם מטשטש את חומרת מעשיו וטוען כי כספים אלה הגיעו לו (עמ' 2 לתסקיר).

תמצית טיעוני ב"כ הנאשם:

18. ב"כ הנאשם הגיש לעיוני מסמך המפרט את הטיעונים לעונש בעניינו של הנאשם והשלים טיעונו בעל פה. על פי הנטען על ידו, במקרה דנן המדובר ברף הנמוך ביותר של עבירת המרמה המתבטאת במחדל של הנאשמים לפיו לא סיפרו הנאשמים לכלל ביטוח על העובדה שקיבלו עמלות רווח ממבטחי המשנה שפעלו בחו"ל. לטענתו התנהלות בדרך של מחדל כאמור שונה מהאופן בו מבוצעת עבירת קבלת דבר במרמה בדרך כלל, בדרך של התנהגות אקטיבית.

בהקשר זה הפנה לכך שמידת האשם והאנטי חברתיות הגלומה בעבירה על דרך המחדל פחותה מזו הגלומה בעבירה אקטיבית. לטענתו, המדובר במקרה ראשון מסוג זה ומשכך מחויבת זהירות מיוחדת בענישה.

עוד הפנה לכך שבניגוד לתכלית עליה באה עבירה של קבלת דבר במרמה להגן, הוא רצונו החופשי של הבעלים להבטיח ש"הדבר" יישאר בבעלותו, למעט מקום בו ויתר עליו מרצונו הטוב והחופשי, הרי שבמקרה דנן עמלות הרווח, הן "הדבר", היו בבעלות מבטחי המשנה ולא בבעלות חברת כלל. אין כל חולק כי עמלות הרווח שולמו על ידי מבטחי המשנה לנאשמים מרצונם הטוב והחופשי. ב"כ הנאשם הבהיר כי אינו טוען שהעבירה לא התקיימה אלא טענתו היא שמעשי הנאשמים מצויים בשטח האפור, במעגל המרוחק ביותר מגרעין העבירה ויש ליתן לכך משקל בעת גזירת הדין. לטענתו, בזמן אמת ביצע הנאשם מעשה שניתן היה אולי להצדיקו והוא לא ראה בכך כחטא גדול. בסופו של יום החליט לקחת אחריות כאמור.

19. עוד טען ב"כ הנאשם כי יש לשקול את משקלה של הסרת המחדל על ידי הנאשם בזהב בעת שקילת העונש. זאת בשים לב להסרת המחדל הכפולה, כלפי המתלוננת ורשות המסים, לעיתוי הסרת המחדל, בשנת 2013 ועוד בטרם הוגש כנגדם כתב האישום ולכך שהתנהלות הנאשמים בהקשר זה מלמדת על חרטה וקבלת אחריות אמיתית. כן הפנה לכך שסעיף 40א(5) לחוק העונשין קובע כנסיבה משמעותית לקולא את מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה. ב"כ הנאשם הגיש את הסכם פשרה שנערך עם כלל יהלומים, בטח וכלל אשר סומן כנ/4. עוד לטענתו, בנסיבות אלה שילמו הנאשמים מס הכנסה על עמלות הרווח למרות שההכנסה למעשה נשללה מהם, תוך הפנייה לע"א 4157/13 דמארי אילנה נ' פקיד שומה רחובות (3.2.2015).

בנוסף, הפנה ב"כ הנאשם לאסופת גזרי דין שהטילו עונש של עבודות שירות במקרים בהם סכומי המס היו גבוהים יותר מאשר בענייננו ואף ציין כי הפסיקה אשר הוגשה על ידי המאשימה מתארת מקרים בהם לא הוסר

המחדל על ידי הנאשמים.

20. ב"כ הנאשם הפנה לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות המפורטות בכתב האישום וציין את חיסכון הזמן השיפוטי כמו גם מורכבות המשפט במקרה דנן שנחסכה בשל הצורך בשמיעת עדים מגרמניה.

באשר לנסיבותיו הקונקרטיות של הנאשם, ציין כי הנאשם הוא אדם בן 70, נעדר עבר פלילי הסובל מ 20% נכות אשר נמצא בטיפול רפואי ומעקב וכן סובל ממחלות כרוניות המפורטות בטיעון הכתוב. כן הפנה לקשיים פסיכולוגיים ופסיכיאטריים של הנאשם המטופל בתרופות מאז פרוץ הפרשה.

21. לטענת ב"כ הנאשם שיקולי הענישה ובכללם עיקרון הגמול וההרתעה אינם מחייבים השתת עונש מאסר במקרה דנן משהנאשם אדם נורמטיבי כל חייו ודי בעצם קיומו של ההליך הפלילי כדי למנוע הישנות העבירות על ידו. בהקשר לשיקולי הענישה הפנה לדו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים - דין וחשבון בראשות כב' השופטת דורנר שפורסם בנובמבר 2015 (להלן: "**דוח דורנר**") וכן **להצעת חוק העונשין (נשיאת מאסר בעבודות שירות - הוראת שעה)**, התשע"ז - 2016.

22. כן הדגיש כי הנאשמים הורשעו בביצוע העבירות בצוותא חדא- ומשכך, לטעמו אין להבחין בין שני הנאשמים תוך הפניה לעיקרון אחדות הענישה ועיקרון השוויון. בהקשר זה אף הדגיש כי במקרה בו נערך הסדר טיעון על סמך כתב אישום מתוקן, העובדות המפורטות בו הן אלה המצויות בפני בית המשפט ואין בילתן. בנסיבות אלה על הרף העליון בעניינו של הנאשם להיות 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות כפי שהוסכם שיגזרו על הנאשמת.

23. ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר לעונש שהתקבל בעניינו של הנאשם, ומבקש כי יאומצו המלצותיו ואף מפנה לכך שלדעת שירות המבחן עונש חמור בעניינו עלול להביא לרגרסיה במצבו.

24. בסוף הטיעון אף עתר לביטול הרשעתו של הנאשם בשל נסיבה ייחודית המתקיימת בעניינו ואיננה מתקיימת בעניין הנאשמת והוא השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם בתחום הביטוח. בהקשר זה הפנה להוראות סעיף 25 **חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח)**, תשמ"א - 1981 (להלן: "**חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים**") לפיו רשאית הממונה על הביטוח לשלול את רישיונו של הנאשם ככל שהרשעתו תיוותר על כנה. בהקשר זה ציין כי מטה לחמו של הנאשם נגדע וכי כיום עובד הנאשם כשכיר במקום אחר ומנסה להתפרנס ולתמוך בילדיו.

משכך עותר כאמור ב"כ הנאשם לביטול הרשעתו ולמצער השתת עונש של עבודות שירות בעניינו.

דבר הנאשם:

25. הנאשם סיפר כיצד הקים את כלל יהלומים בשיתוף עם הנאשמת ופעל בדרכו המקצועית. עוד ציין כי ההצעה לקבל עמלות רווח באה מצד מבטחי המשנה אשר אף אמרו שאין לדאוג לכלל ביטוח המקבלת מספיק והבהיר כי באותו השלב לא ראה בכך כל פסול. עוד הוסיף כי סבר באותה העת שהכנסה שמקורה בחו"ל ומתקבלת בחו"ל איננה חייבת במס.

לדבריו, מיד כשהתפוצצה הפרשה הבין כי טעה ועשה לתיקון הנזק והדגיש כי הוא חש חרטה מלאה על מעשיו. הנאשם ציין כי האירועים השפיעו לרעה על מצבו הרפואי, סוכנות הביטוח אבדה לו והוא עבר 5 שנים לא קלות כלל. לדבריו, למרות המקרה, חזר לעבוד על מנת להתפרנס והוא עוסק כיום כיועץ ביטוח ואף הצליח לאסוף מספר לקוחות לא מבוטל הנותנים בו אמון. עוד ציין את עזרתו בבניית חדר המיון החדש בבית החולים תל השומר כפי שהעיד ד"ר אור באמצעות גיוס תורם מבין מבוטחיו ואף את עזרתו בעת האחרונה במציאת תורם לחדר טיפול נמרץ בבית החולים.

דין והכרעה:

הימנעות/ ביטול ההרשעה:

26. ראשית יש לציין כי על פי הסדר הטיעון הוסכם כי הנאשם יודה ויורשע בביצוע העבירות. בנסיבות אלה לא ברורה לי הבקשה לביטול ההרשעה.

27. שנית כידוע, הכלל הוא שכאשר נקבע כי אדם בגיר עבר עבירה - יש להרשיעו - חריגה מהכלל שמורה למצבים יוצאי דופן. על פי ההלכה, לשם הימנעות מהרשעה על בית-המשפט לבחון הצטברותם של שני תנאים עיקריים: האחד, האם סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר בנסיבות המקרה על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. והשני, האם ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ראו: ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997), ע"פ 5985/13 אבן נ' מדינת ישראל (2.4.2014), ע"פ 9893/06 אסנתאלון לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.07)).

28. במקרה דנן, נוכח הערכים המוגנים שיפורטו על ידי בהמשך הכרעת הדין וחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, ולו בשל השלכות המעשים על הקופה הציבורית והשוויון בנטל המס, לצד חשיבות ההרתעה לצידן נוכח הקושי הממשי בגיליון אינני סבורה כי ניתן לבטל הרשעתו של הנאשם מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. עוד יש לזכור כי בסוג זה של עבירות שיקולים אישיים בעניין הנאשם נדחים באופן רגיל מפני האינטרס הציבורי.

29. מעיון בפסיקה עולה כי אף כאשר המדובר בביצוע עבירות מס בלבד ואף כאשר המדובר בעבירות מס המוגדרות כטכניות, המגמה בפסיקה היא להרשעת עברייני מס משיקולים שבאינטרס הציבורי. הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר עסקינן בעבירות מס מהותיות מהסוג שבוצע במקרה דנן לצד ביצוע עבירה של קבלת דבר במרמה. (ראו: רע"פ 737/11 מלכיאלי, **משרד עורכי דין נ' מדינת ישראל**, רע"פ 7917/04 **בסרגליק נ' מדינת ישראל**).

30. בנוסף, ספק אם עניינו של הנאשם אף עומד בתנאי לפיו ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. בהקשר זה יש לציין כי תסקיר המבחן לא בא בהמלצה להימנע מהרשעת הנאשם. יש לזכור כי הוראות חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים אינן מחייבות שלילת רישיונו של הנאשם ולא הוצגה כל ראיה ממשית וקונקרטית כי כך יקרה זולת אמירה לפיה כך נוהגת המפקחת על הביטוח לפעול (ראו בהקשר זה: רע"פ 7224/14 **משה פרינסקי נ' מדינת ישראל**, (10.11.2014)).

כך או כך, משהוסכם על פי הסדר הטיעון כי הנאשם יורשע, משממילא לא עומד המקרה דנן בתנאי הראשון

אשר פורט לעיל, ומשהמדובר בתנאים מצטברים, אין מקום להרחיב דיון בסוגיה והבקשה לביטול ההרשעה נידחת.

גזירת העונש - דיון והכרעה:

31. נקודת המוצא לגזירת הדין בתיק זה היא הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים המפורט לעיל לפיו הגבילה עצמה המאשימה בטיעוניה לעונש של 8 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה והנאשם חופשי בטיעונו. בגוף הסדר הטיעון נכתב שאין בכך ללמד על הסכמת המאשימה לטווח ענישה.

עוד חשוב לציין כי בעת הטיעון לעונש נמנעה המאשימה מלציין מהו מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה בעיניה וגם ההגנה לא התייחסה בטיעוניה למתחם ענישה.

32. אופן גזירת העונש מקום בו הגיעו הצדדים להסדר טיעון דומה לזה אליו הגיעו הצדדים, קרי, קביעת עונש אליו מגבילה עצמה המאשימה כשהנאשם חופשי בטיעונו, מבלי לציין או לטעון לגבי מתחם ענישה נדון בע"פ 2524/15 שפרנוביץ נ' מדינת ישראל (8.9.2016) (להלן: "עניין שפרנוביץ").

בעניין שפרנוביץ נדונה שאלת היחס הראוי במקרה כזה בין הסדר הטיעון לבין המתווה להבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה הקבוע בחוק העונשין.

באותו עניין ציין כב' השופט זילברטל כי בבסיס הסדרי טיעון עומדים לא אחת שיקולים שאינם חופפים לשיקולי הענישה אותם נועד תיקון 113 לחוק העונשין להסדיר. משכך בחינה של הסדר טיעון בהתאם לשיקולי תיקון 113 עלולה לגרום לעיוות מסוים בכוונת הצדדים שעמדה בבסיס הסדר הטיעון באופן בו בית המשפט ישקול שיקולים לקביעת העונש, שאינם קשורים לביצוע העבירה, מנקודת מוצא שונה מזו שעמדה לנגד עיני הצדדים.

"בחינה של תנאי הסדר הטיעון בהתאם לשיקולים נורמטיביים שנועדו ליצור אחדות בענישה עלול להציף קושי כאשר בית המשפט בא להחיל את מלוא השיקולים הנמנים בתיקון 113 על הסדר הטיעון עת מובא ההסדר בפני בית המשפט. אכן, הניסיון להתאים את כלל השיקולים המצויים בתיקון 113 לתנאי הסדר טיעון עשוי לגרום לעיוות מסוימת של כוונת הצדדים שעמדה בבסיס הסדר הטיעון. לדוגמא, במצב בו נקבע מתחם עונש בו הרף העליון גבוה מתקרת הענישה המוסכמת בהסדר טיעון, בית המשפט עלול לבחון את השיקולים לקביעת העונש שאינם קשורים לביצוע העבירה מנקודת מוצא שונה מזו שעמדה בבסיס הסדר הטיעון, בה העונש המירבי הראוי בגין העבירות מחמיר יותר. דבר זה עשוי להטות את העונש שנגזר כלפי מעלה, וכך להוביל להחמרה בעונש אותו היה הנאשם רשאי לצפות בעת עריכת הסדר הטיעון. קשיים אלה מתגברים כאשר התביעה נמנעה במכוון מלטעון לגבולות מתחם הענישה".

בהקשר זה אף הדגיש השופט זילברטל כי גם אם לצורך בחינת סבירות הסדר הטיעון על בית המשפט לבחון מהו מתחם העונש ההולם, קיימת משמעות רבה לעונש לו טוענת המאשימה.

33. עניין שפרנוביץ יושם בעת האחרונה בעפ"ג (ת"א) 6117-09-16 פרי נ' פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה ועפ"ג (ת"א) 7900-09-16 יודקין נ' פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה (14.12.2016) אשר נשמעו במאוחד (להלן: "עניין פרי ויודקין") ואשר דומה עד מאוד למקרה שלפני.

בעניין פרי ויודקין נדון ערעור על גזר דין שניתן לאחר הודאת המערערים בביצוע עבירות על פי סעיף 220(1), (4), (5) לפקודת מס הכנסה במסגרת הסדר טיעון לאחר הליך גישור כמו בעניינו. גם באותו מקרה הגבילה עצמה המשיבה לעניין הענישה שתושט על המערערים. סכום המחדל בתיק זה עמד על 1,500,000 ₪ על פי כתב האישום המתוקן. בנוסף, העבירות באותו עניין בוצעו על ידי המערערים תוך שימוש במרמה תחכום והסוואה כמפורט בפסק הדין.

רלבנטי בעניינו הוא המערער פרי לגביו הוסכם בהסדר הטיעון כי המאשימה תעתור ל- 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית וההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה.

בפסק הדין מפנה כב' השופטת ברלינר לכך שבעת הטיעונים לעונש לא טענה המשיבה למתחם ענישה והבהירה מהו מתחם העונש ההולם לטעמה רק בהמשך לשאלת בית המשפט. באותו עניין, באשר למערער פרי, התקבל הערעור ועונש המאסר בן 8 חודשים אשר הושת עליו במסגרת גזר הדין קוצר ל-6 חודשים שירוצו בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

בית המשפט המחוזי הפנה לעניין שפרנוביץ וקביעות כב' השופט זילברטל שם באשר למתחם שבין הסדר טיעון למתחם ענישה ולכך ש"מתחם ענישה והסדר טיעון הם שני "יצורים" שונים, שאין לערבב ביניהם" (פסקה 8 לפסק הדין).

עוד הפנה לדברי כב' השופט זילברטל בעניין שפרנוביץ לפיהם מקרה בו נבחן רף ענישה מחמיר יותר מהעונש אליו הסכימה המאשימה להגביל עצמה במסגרת הסדר הטיעון עלול להביא לכך שהנתונים העומדים לזכות הנאשם נשקלו ביחס למתחם מחמיר יותר אשר עלול להביא להטיה של העונש כלפי מעלה.

34. קביעות בית המשפט העליון בעניין שפרנוביץ וקביעות בית המשפט המחוזי בעניין פרי ויודקין רלבנטיות לגזירת הדין בעניינו של הנאשם שבפני ואלה נמצאות ברקע שיקולי.

35. טרם הקראת גזר הדין, משהצדדים לא ציינו בהסדר הטיעון כל הסכמה או הבנה לעניין השתת קנס והמאשימה אף לא ביקשה כי כזה יגזר על הנאשם בעת הטיעון לעונש, פניתי לב"כ הנאשם בשאלה מה עמדתם באשר לכך.

הסיבה לכך היא שמלבד העובדה שבעבירות מסוג זה הקנס הוא ממין העבירה וכזה אף הושת על הנאשמת, ענישה בדמות קנס יכולה להשפיע על משך עונש המאסר שייגזר על הנאשם. בפתח הדיון היום הבהיר ב"כ הנאשם כי אין כל התנגדות שייגזר על הנאשם קנס ואף הסביר מדוע הייתה הסכמה בין הצדדים לפיה לא יתבקש קנס בעניינו של הנאשם, תוך שהוא מפנה לכך שהנאשם שילם את מחדלו מול רשויות המס, הגם שפעל להשבת הקרן למתלוננת.

מובן שכל קנס שייגזר יהיה מידתי לאור כך שלא היווה חלק מהסדר הטיעון בין הצדדים ובראי הקנס שהושת בהסכמה על הנאשמת.

36. הערכים המוגנים במקרה דנן, הם הנזק לקופה הציבורית ומשכך, לכלכלתה ובטחונה של המדינה וכן, הנזק הנובע מהפרת השוויון בנשיאת נטל המס. עבירות המס בהן הורשע הנאשם הן במדרג הגבוה של עבירות המס ומפרות אף את האמון שניתן בנישום על ידי הרשות שידווח וישלם מסיו כחוק. באשר לעבירת

המרמה, הרי שזו פוגעת בערכים של הגינות וטוהר מידות, פוגעת באמון שניתן בנאשם אשר שימש כמנכ"ל כלל יהלומים, כן מתקיימת פגיעה בשוויון במתן הזדמנויות.

המדובר בעבירות אשר נעברו בשיטתיות משך שנים ארוכות שביצוען קל וגיליון קשה, בפרט משהכספים התקבלו לחשבונות בנק בחו"ל ומידת התחכום בביצוע העבירות רבה.

באשר לעבירת קבלת דבר במרמה בה הורשע הנאשם, נתתי דעתי לתפקידו הפעיל יותר של הנאשם מתפקיד הנאשמת בביצועה על פי המפורט בכתב האישום ולהיותו מנכ"ל כלל יהלומים וחובותיו המוגברות כתוצאה מכך. יחד עם זאת, ומבלי למעט מחומרת העבירה, ישנו טעם מסוים בטיעוני הסנגור, באשר לכך שנסיונות ביצוע העבירה מתונות משבוצעו על דרך המחדל ועמלות הרווח שולמו לנאשמים מרצונם הטוב והחופשי של מבטחי המשנה. באשר למספר האירועים, הצדדים לא נתנו עמדתם בעניין זה כך שנראה כי הסכימו שהמדובר במקרה זה באירוע אחד.

37. נתתי דעתי לפסיקה אותה הגישו הצדדים המעידה על עונשים שנגזרו על נאשמים בתיקים דומים בהיקפי מס דומים.

ככלל, בעבירות מסוג זה על הענישה להיות משמעותית ומרתיעה ולכלול עונש מאסר ממשי מאחורי סורג ובריא, נוכח הקלות הרבה בביצוע העבירות, הפיתוי שבביצוען והקושי שבגיליון. יחד עם זאת, ניתן לראות כי בתי משפט שונים גזרו במקרים מתאימים ומיוחדים את עונשם של נאשמים שהורשעו בביצוע עבירות מס מהסוג בו הורשע הנאשם ובהיקפים דומים ואף גבוהים מכך לשישה חודשי עבודות שירות.

בהקשר זה יש לציין כי גם ב"כ המאשימה בטיעוניו ציין כי הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה היא מגוונת תוך שהפנה לגזר הדין שניתן על ידי בת"פ (ת"א) 51575-05-14 **פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' אגסי** (31.12.2015) (להלן: "**עניין אגסי**"), ואף נמנע מלציין מהו מתחם העונש ההולם לשיטתו.

באשר לפסקי הדין אליהם הפנה ב"כ המאשימה, צודק הסנגור בטענתו לפיה במקרים מסוימים דובר בנאשמים שלא הסירו את המחדלים מושא כתב האישום (ראו לשם הדוגמא מקרים רלבנטיים לעניין מהשנים האחרונות: רע"פ 7773/16 **יוסף חננאל נ' מדינת ישראל** (26.10.2016), רע"פ 674/13 **ליטווק נ' מדינת ישראל** (28.01.2013)).

38. עוד ראו לדוגמא כמפורט בגזר הדין בעניין אגסי: ע"פ (ת"א) 43832-10-13 **שאול נ' מדינת ישראל** (17.2.2014) כאשר דובר על השמטת הכנסה בסך 5,000,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את מתחם הענישה אשר נקבע על ידי בית משפט השלום, בין 6-24 חודשי מאסר ומיקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם.

ת"פ (רמ') 33928-09-12 **מדינת ישראל נ' יהודה** (6.1.2014) - שם נקבע ע"י כב' השופט אבו שחאדה כי במתחם ההשתמטות ממס שבין 500,000 ₪ ל- 2,000,000 ₪ במידת אשמה בינונית נע בין 4 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (ת"א) 31816-05-13 **מדינת ישראל נ' נבון** (7.10.2013) שם נקבע מתחם ענישה של 5 - 15 חודשי מאסר בפועל לעבירות השמטת הכנסות בסך כ- 3 מיליון ₪.

מנגד, קיימים מקרים בהם נקבעו מתחמים מחמירים יותר, כך לדוגמא בע"פ 56587-07-13 **מדינת ישראל נ'**
עמוד 11

קובי (27.11.2013) נקבע מתחם ענישה של 8 - 15 חודשי מאסר בפועל להשמטת הכנסה בסך 730,000 ₪.

39. לאחר כל זאת, ניתן לומר בנסיבותיו של המקרה, כי הרף התחתון של המתחם הוא עונש של מאסר בפועל ל-6 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות, בכפוף לחוות דעת הממונה. זאת וודאי מקום בו נמנעה המאשימה מלטעון למתחם אחר וברוח הסדר הטיעון שנערך, הגם שאין בהסכמות כדי ללמד על טווח ענישה מוסכם (בין 0 ל-8 חודשים).

דומה כי העונש שנקבע בעניין פרי ויודקין המפורט לעיל אשר הורשע בעבירות הכוללות מרמה ותחבולה והשמטת הכנסות בנסיבות דומות ובסכום של 1.5 ₪ (הגם שלא הורשע בעבירה של קבלת דבר במרמה, הורשע במרמה לפי פקודת מס הכנסה) מלמד אף הוא שניתן במקרים מיוחדים ומתאימים בנסיבות דומות לגזור עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות:

40. הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי רב וכך גם את הצורך בניהול הליך משפטי מורכב הכולל העדת עדים המצויים בחו"ל - גם לטעמה של המאשימה. חרסת הנאשם איננה רק מהפה החוצה. לא אחת נקבע, ביחס לביצוע עבירות מס, כי הסרת מחדל מהווה נדבך ממשי המלמד על חרטה אמיתית ומשכך, להסרת המחדל משמעות רבה בעת שקילת שיקולי הענישה.

הנאשם פעל להסרת מלוא המחדלים מושא כתב האישום, כך הסיר את מלוא המחדלים מול רשות המסים (נ/2) ואף הגיע להסדר הפשרה מול המתלוננת (נ/4).

חשוב לציין כי הנאשם פעל להסרת המחדלים עוד בשנת 2013, זמן רב לפני הגשת כתב האישום (נ/2) וגם לכך משקל בשיקולי הענישה (ראו בהקשר זה רע"פ 7851/13 **עודה נ' מדינת ישראל** (25.10.2015)).

41. עוד נתתי דעתי לחלוף הזמן מאז ביצוען של העבירות ומשמעותו. כפי שצוין בעניין פרי ויודקין תוך הפניה לע"פ 2848/90 **אסא נ' מדינת ישראל** (19.11.1990), חלוף הזמן היה מאז ומעולם שיקול מבין שיקולי הענישה.

כן הפנה בית המשפט בעניין פרי ויודקין להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 128 הבניית שיקול הדעת המשפטי בענישה) התשע"ו-2016 מיום 27.6.16, לפיה מוצע להוסיף את סעיף 40(א) המונה נסיבות נוספות שאינן קשורות לביצוע העבירה המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם. אחת הנסיבות המוצעות היא: "חלף פרק זמן ארוך במיוחד מעת ביצוע העבירה". כפי שצוין על פי דברי ההסבר **"...ישנו קושי אינהרנטי בענישתו של אדם בחלוף שנים רבות מיום ביצוע מעשיו... הימשכות ההליכים עצמה אם אינה באשמת הנאשם היא לעתים בגדר עינוי דין לנאשם ומוסיפה לעונשו. על כן לא יהיה זה הולם להעניש את הנאשם באותה מידה שבה היה ראוי להענישו בסמוך למועד ביצוע העבירה"**.

נתתי דעתי לכך שגיליון וחקירתן של עבירות מסוג זה אינו פשוט. בסוג זה של עבירות, לעיתים קרובות נדרשת חקירה מורכבת האורכת זמן רב ואף מועד גילוי העבירה אינו בהכרח בסמוך לביצועה. יחד עם זאת, לא ניתן

להתעלם מכך שבמקרה זה המדובר בעבירות אשר בוצעו בין השנים 2002-2011, המדובר בחלופי זמן משמעותי עד מאוד באשר לחלק גדול מהעבירות ויש ליתן לכך משקל בקביעת עונשו של הנאשם. עוד לטעמי, משמעות חלופי הזמן מקבלת משנה תוקף נוכח גילו של הנאשם והקושי הנלווה לריצוי עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא, בגיל זה, לצד בעיות בריאותיות שונות, ויש ליתן גם לכך את הדעת בעת גזירת העונש.

42. שיקול נוסף, משמעותי הצריך לעניין בנסיבותיו של המקרה דנן הוא עיקרון אחדות הענישה ועיקרון השוויון. כאמור, עונשה של הנאשמת נגזר בהסכמה ל-4 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלוות. לנאשם ולנאשמת מיוחסות אותן העבירות בכתב האישום הגם שסכום העבירות שונה. על פי עובדות כתב האישום התחלקו עמלות הרווח ביניהם כך שהנאשמת קיבלה שליש מתוכן.

אינני מקלה ראש בהבחנה שנערכה בין הנאשם לנאשמת, ויש טעם בטענת המאשימה לפיה על פי עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, והגם שהאשמו הנאשמים בביצוע העבירות בצוותא חדא, הנאשם פעל באופן אקטיבי יותר לביצוע העבירות ואף סכום העבירות המיוחסות לו גבוה יותר. כך, על פי כתב האישום המתוקן היה זה הנאשם אשר קיבל לחשבונות הבנק שלו או של רעייתו את מלוא עמלות הרווח והוציא בגין חשבונות בדויות (סעיפים 9-10). בנוסף, הנאשם הוא זה אשר פנה לעובדת מיונק לשעבר וביקש ממנה לסייע באיתור חברת ביטוח משנה נוספת ואף ביקש שבמסגרת ההתקשרות יתקבלו עמלות רווח. בעקבות כך נחתמו ההסכמים עם וינטרור ואקסה כמפורט בכתב האישום המתוקן (סעיפים 11-15). סכום עמלות הרווח שהתקבלו על ידי הנאשם הוא בסך 1,808,000 ₪ בעוד שהסכום שהתקבל על ידי הנאשמת בסך 869,096 ₪.

43. יחד עם זאת, לטעמי, משמיוחסות לנאשם ולנאשמת כאמור אותן העבירות במסגרת כתב האישום, וביצוען בצוותא חדא, על ההבחנה המפורטת לעיל, על העונשים הנגזרים עליהם להתכתב ביניהם גם אם אין מקום להשית על שניהם ענישה זהה. יש לזכור כי המאשימה הסכימה להעמיד את עונשה של הנאשמת על 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בצירוף ענישה נלוות. מבחינת השיקולים שעמדו לנגד עיני המאשימה בעת עריכת ההסדר עם הנאשמת, על פי המפורט בטיעון לעונש על ידי המאשימה, עולה כי חלק גדול מהשיקולים זהים בעניין שני הנאשמים. כך, שני הנאשמים הודו וחסכו זמן שיפוטי וניהול הליך משפטי מורכב. שניהם הביעו חרטה כנה ואמיתית ואף עשו להסרת המחדל הן מול רשות המסים והן מול חברת כלל. גילם של הנאשמים דומה ולשניהם בעיות בריאותיות כאלה ואחרות.

מבלי להקל ראש כלל בשוני בין הנאשמים אותו פרטני לעיל, אינני סבורה שבנסיבות תיק זה מצדיק השוני פער כה ניכר בענישה, לפיו יישא הנאשם בעונש מאסר כפול מזה שלגביו הוסכם בעניין הנאשמת, ואף יישא אותו מאחורי סורג ובריא, על כלל המשמעויות והקושי הכרוך בכך.

44. עוד נתתי דעתי להמלצת שירות המבחן באשר לענישתו של הנאשם. אמנם התסקיר לעונש אינו מחייב את בית המשפט בבואו לגזור את הדין אך וודאי שהמלצתו נשקלת לצד יתר השיקולים הרלבנטיים. בפרט יש לשקול את הערכת שירות המבחן לפיה עונש מחמיר מהעונש שהומלץ (6 חודשי עבודות שירות) עלול להביא לרגרסיה במצבו של הנאשם ולהחליש כוחותיו.

45. בנוסף, שקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם, גילו, בן 70 שנה, אב וסב לנכדים. את העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי מכל מין וסוג שהוא. עוד שקלתי את מצבו הרפואי כפי שפורט על ידי דר' אור וכן

את המסמכים אשר הוגשו וסומנו נ/5 לפיהם הנאשם סובל מ 20% נכות ונתתי דעתי לכך שנראה כי מצבו הבריאותי והנפשי התדרדר מאז פרוץ הפרשה. כן שקלתי את מידותיו הטובות ופעילותו ההתנדבותית עליהן העידו דר' אור וגב' שלימוף.

אדגיש, כפי שקבעתי בת"פ (ת"א) 51575-05-14 **פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' אגסי** (31.12.2015), כי אין למעט בחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם. לטעמי, באופן רגיל, דינו של מי שהורשע בביצוע עבירות מסוג זה (עבירות המס ועבירות המרמה) בהיקף שבוצעו הוא למאסר בפועל ממשי מאחורי סורג ובריח, כשהנסיבות האישיות נדחות מפני האינטרס הציבורי וכך גם פסק בית המשפט העליון במקרים רבים.

יחד עם זאת, לאור מכלול הנסיבות אשר פרטתי לעיל, במקרה מיוחד זה, מצאתי כאמור שהעונש הראוי לנאשם הוא מאסר למשך 6 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות, לצד ענישה נלוות.

משכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות, באתר יד לשריון לטרון. הנאשם יתייצב במפקדת מחוז מרכז ביום 23.4.17 שעה 08:00 לתחילת ריצוי עונשו. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירת מס מסוג פשע על פי פקודת מס הכנסה.

ג. קנס בסך 40,000 ₪, או 40 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.4.17 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ג' אדר תשע"ז, 01 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.